

Prima instanță, judecător

Bologan Angela

Dosarul nr.1a-1272/20
nr. 1-19191806-02-1a-14072020

DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Cecan Silvia

Cojocari Elena

Spoială Alexandru

Ștefănuță Victoria

grefier

cu participarea

procurorului

avocatului

Plîngău Alexandru

Burlacu Silviu

a judecat, în ședință publică, apelul avocatului Burlacu Silviu, în interesele inculpatului Iacub Valeriu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul central) nr.1-42/2020 din 23 iunie 2020, privind condamnarea lui

Iacub Valeriu, născut la *****, originar și domiciliat în satul *****, raionul Criuleni, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, cod personal *****, cu studii medii, supus militar, căsătorit, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, vorbitor de limbă moldovenească, angajat șofer la SRL „Megheria Trans”, anterior nejudecat

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.1 Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 03 decembrie 2019- 23 iunie 2020, în instanța de apel: 14 iulie 2020 – 28 octombrie 2020.

Procedura de citare legal executată.

Apărătorul inculpatului și inculpatul solicită admiterea apelului.

Procurorul pledează pentru respingerea apelului declarat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul central) nr.1-42/2019 din 23 iunie 2020 a fost hotărât: Iacub Valeriu, născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. 1 Cod Penal și se condamnă la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, ceea ce constituie 75000 (șaptezeci și cinci mii) lei. În baza art. 90 Cod Penal, pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului Iacob Valeriu se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) ani, cu obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul consilierului de probațiune. Conform prevederilor art. 179 al Codului de Executare, executarea sentinței privind executarea pedepsei amenzii de către Iacob Valeriu se pune în sarcina executorului judecătoresc în a cărui competență teritorială stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, se află domiciliul condamnatului. Cererea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, se respinge ca neîntemeiată. Corpul delict: o bancnotă cu nominalul de "100" lei cu seria și numărul F. 0192 ***** ridicată la 28.07.2019 care se află în plicul capsat la (f.d.32), conform art. 106 alin. (2) lit.(a) Cod penal, - de confiscate în folosul statului. Corpurile delictive: un suport optic de tip CD-R de model "Omega", 700 MB, cu 2 înregistrări video din 28 iulie 2019 și un suport optic de tip CD-R, model "Verbatim" 700 MB în care se conține înregistrarea imaginii cu fișierul VID60*****, cu discuțiile care au avut loc la 28 iulie 2019, între ***** și Iacob Valeriu, anexate la prezenta cauză penală și care se regăsesc în plicul capsat la (f.d.37; 44), urmează a fi păstrat la dosar pe întreg termenul de păstrare a acestuia în arhiva instanței de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iacob Valeriu, la data de 28 iulie 2019, conducând mijlocul de transport de model Mercedes cu n/î *****, pe traseul R-4 *****, în localitatea ***** r-nul Criuleni, efectuând transportarea pasagerilor pe ruta nr.130, itinerariile Chișinău-Vadul lui Vodă, a fost stopat de către subofițerii de patrulare ***** ***** și ***** Ion pentru verificarea actelor șoferului și respectarea regulilor de transportare a pasagerilor. În rezultatul verificării, în acțiunile cet. Iacob Valeriu fiind depistată comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod Contravențional RM(1) „Nerespectarea de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a indicatoarelor de informare privind direcția permisă de deplasare, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație, dreptului privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus și a celor destinate vehiculelor de rută, nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor și al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigențelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la căderea întinericului sau în condiții de vizibilitate redusă, pct. 38 Regulamentul Circulației Rutiere”. În consecință, acționând intenționat și urmărind scopul producerii consecințelor juridice pentru sine, și anume determinarea colaboratorului de poliție de a nu documenta cazul contravențional în privința sa, fiind în interiorul automobilului de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î MAI *****, i-a oferit și dat mijloace financiare ce nu i se cuvin, în scopul neîndeplinirii unor acțiuni din exercitarea funcției sale de serviciu precum și contrar acestora, o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDL- seria F.0192 nr. *****, subofițerului de patrulare al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP al MAI -

*****, numit în funcție prin ordinul nr. 65 ef din 28 mai 2019, care, potrivit art. 123 Cod Penal este persoană publică, însă a fost denunțat de către agentul constatator, iar mijloacele financiare transmise acestuia au fost ridicate. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Iacob Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. 1 Cod penal, cu semnele de calificare: corupere activă, adică oferirea și darea personală unei persoane publice de bunuri (bani,) ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

3. Ne fiind de-acord cu sentința, avocatul inculpatului a depus, în termeni legali, cerere de apel, prin care solicită: casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, invocând posibilitatea aplicării prevederilor art.79 Codul penal. În argumentarea poziției invocate, partea apărării susține că pedeapsa stabilită de prima instanță față de inculpat, nu este una echitabilă, în privința acestuia poate fi aplicat art.79 Cod penal, or Iacob Valeriu este o persoană care se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, are domiciliu permanent pe teritoriul Republicii, este pentru prima dată pe banca acuzaților, iar reieșind din aceste circumstanțe consideră că pedeapsa stabilită este una prea aspră, avînd în vedere că ultimul regretă mult cele săvârșite, are o vîrstă înaintată, aproape de vîrsta de pensionare, are un venit lunar de 1000-1500 lei, fiind unica persoană în familie care este încadrată în câmpul muncii.

4. În ședința instanței de apel, avocatul inculpatului și inculpatul au solicitat admiterea integrală a cererii de apel conform motivelor invocate. Procurorul a solicitat respingerea cererii de apel.

5. Audiind participanții prezenți, examinînd materialele cauzei penale, Colegiul penal consideră cererea de apel ca fiind nefondată și pasibilă de respins, iar sentința atacată legală și întemeiată, din următoarele considerente.

6. Conform art.414 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.*

7. Conform art.415 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate*

prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.

8. La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Iacub Valeriu a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. De asemenea, prima instanță corect a calificat fapta inculpatului în baza art.325 alin.1 Codul penal – *corupere activă, adică oferirea și darea personală unei persoane publice de bunuri (bani,) ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini unele acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

9. Conform art.7 alin.1 Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Conform art.61 alin.1-2 Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

10. Colegiul penal reține că individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

11. Conform art.75 alin.1-2 Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

12. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale

drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

13. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel urmează să examineze dacă s-a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 și 79 Cod penal, dacă instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

14. Colegiul penal menționează că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

15. La caz, Colegiul penal apreciază neîntemeiate criticile părții apărării asupra individualizării pedepsei stabilite inculpatului și constată, că atât pedeapsa principală cât și cea complementară, cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, stabilită inculpatului Iacob Valeriu este una echitabilă în raport cu fapta infracțională comisă, în speță ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, stabilindu-se lipsa cărorva circumstanțe agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, inclusiv este aplicată în limitele prevăzute de dispoziția art.325 alin.1 Codul penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, considerându-se că corectarea și reeducarea inculpatului Iacob Valeriu este posibilă, rațională și echitabilă fără izolarea de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă condiționată cu aplicarea art. 90 Cod Penal al RM, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen

prevăzut de lege.

16. În ordinea celor relevate, cu referire la alegațiile critice invocate de avocat în interesele inculpatului asupra faptului precum, că în privința inculpatului Iacob Valeriu pot fi aplicate prevederile art.79 Cod Penal, Colegiul penal constată că, în cazul dat, prevederile art. 79 Codul Penal nu sunt aplicabile, deoarece, conform prevederilor art. 79 Cod penal, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

17. Argumentele apelantului precum că inculpatul este o persoană care se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de muncă, are domiciliu permanent pe teritoriul Republicii, este pentru prima dată pe banca acuzaților, regretă mult cele săvârșite, are o vârstă înaintată, aproape de vârsta de pensionare, are un venit lunar de 1000-1500 lei, fiind unica persoană în familie care este încadrată în câmpul muncii, circumstanțe care ar face posibil de aplicat prevederile art. 79 Codul Penal, în privința inculpatului Iacob Valeriu, sunt insuficiente, mai mult ca atât acestea au fost reținute de instanța de fond ca circumstanțe atenuante la individualizarea pedepsei or, legiuitorul, estimând pericolul social al infracțiunii încriminate la art.325 alin.1 Codul Penal, a stabilit că această faptă prejudiciabilă se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, iar instanța de fond deja i-a atenuat pedeapsa, aplicând prevederile art.364¹ Codului de procedură penală, numindu-i o pedeapsă (principală și complementară) în volum minim posibil.

18. La fel, Colegiul penal menționează, că circumstanțele invocate de partea apărării, raportate la gradul de pericol social al faptelor, la ansamblul condițiilor concrete în care acestea au fost săvârșite, precum și la orice elemente ce privesc personalitatea inculpatului, nu pot fi reținute în vederea excluderii pedepsei penale complementare – amenda, care în speță, are un caracter obligatoriu, respectiv, aplicarea sau neaplicarea acesteia nu este lăsată la aprecierea instanței de judecată. Astfel, nu pot fi reținute argumentele apelantului în vederea excluderii pedepsei complementare cu amendă, conform art.79 Codul penal.

19. În această ordine de idei, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a respectat întocmai criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. art.6, 7, 61, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și respectiv, a aplicat inculpatului Iacob Valeriu o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art.61 Codul penal.

20. Prin urmare, temeiurile invocate de partea apărării nu-și găsesc confirmarea

la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în hotărârea contestată în partea individualizării și stabilirii pedepsei, motiv pentru care Colegiul penal va respinge solicitările apărării cu privire la aplicarea prevederilor art.79 Cod penal și va menține pedeapsa numită de instanța de fond, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnaților și prevenirii comiterii de noi infracțiuni.

21. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat apelul avocatului Burlacu Silviu, în interesele inculpatului Iacob Valeriu, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul central) nr.1-42/2020 din 23 iunie 2020 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 25 noiembrie 2020, ora 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Cecan Silvia

judecător

Cojocari Elena

judecător

Spoială Alexandru